

Notering er en almindelig brugt Ting, og at, naar man overhovedet vil lovgive om hele dette Emne, er det uheldigt, om der da ikke i Loven findes en udtrykelig Udtalelse om, hvad denne saakaldte Notering bethder. Men det er nu en Gang saa, at i det praktiste Liv, og ikke mindst i Forretningslivet, er der mangfoldige Ting i Brug, hvorom man forgæves vil søge Oplysning og Forklaring i Lovgivningen. For blot at tage et ganske beslægtet Emne, Vekslen: man finder i næsten enhver Veksels, saaledes som den udfædtes i Praksis, en hel Række Tilføjelser og Bemærkninger, hvorom Vekselloven ikke giver ringeste Oplysning eller Forklaring. Dette gælder f. Eks. om den saakaldte Valutaklausul; hvad den bethder, hvad Retsvirkning der maa tillægges den, derom siger Vekselloven ikke et Ord. Det samme gælder Erklæringen om, hvem Vekselsens Beløb skal føres i Regning; heller ikke denne ganske sædvanlige Tilføjelse i Vekselsens Tekst omtales i Vekselloven. Det samme gælder endvidere om de Ord, der meget hyppig tilføjes, at Vekslen skal honoreres „ifølge Advis“; det er endog saa meget mere paafaldende, at Vekselloven ikke siger noget om Betydningen af denne Tilføjelse, som den gamle Vekselsforordning af 1825 havde en udtrykelig Forfæst derom. Men Loven kan overhovedet ikke give Oplysning om alt, hvad der er i Brug i Forretningslivet, og jeg er bange for, at en Tilføjelse som den af det ærede Medlem foreslaaede, meget let vil tjene til at bringe Forvirring og Uklarhed, i Stedet for det modsatte. I alle Tilfælde synes det mig utvivlsomt, at i den Form, som den foreslaaede Ændring har, vil den ikke være paa sin Plads i § 17. Denne Paragraf omhandler kun Stempelspørgsmaalet. Jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem, om der ikke er Grund til at tage under Overvejelse, for saa vidt han fremdeles sætter megen Pris paa overhovedet at faa dette Spørgsmaal om Noteringen berørt i Loven, om der da i alt Fald ikke bør gives Tilføjelsen en saadan Affattelse, at den kommer i Harmoni med de øvrige Bestemmelser i § 17. Jeg kunde tænke mig en Affattelse, som gik ud paa omtrent følgende, at en Paategning paa Anvisningen, som ikke tilfigter Accept, men hvorved Trassaten kun tilkendegiver, at Beløbet i Paategningsøje-

bliffet er til Raadighed, er stempelfri. Jeg antager, at der formelt set ikke vilde være noget at indvende mod en saadan Tilføjelse til Paragraffen, og skønt jeg for mit Bedkommende tror, at den hverken er nødvendig eller heldig, vilde jeg dog formode, at Betænknelighederne ved en Tilføjelse i denne Form ikke vilde være saa stærke, at man jo ikke nok kunde tiltræde den.

N. J. Larsen: I de Dage, der ere forløbne, siden Lovforslaget var til 1ste Behandling, har jeg haft Lejlighed til nærmere at gennemgaa og overveje dets forskellige Bestemmelser, og jeg har endvidere som andre ærede Medlemmer plejet Forhandlingerne med det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage), der jo, som bemærket, staar i et særligt Forhold til Lovforslaget, og Resultatet af disse Overvejelser og Forhandlinger er blevet det, at jeg mener, at man uden Betænknelighed kan gaa ind paa Forslaget, saaledes som det foreligger. Det lader sig vel ikke nægte, at det er et noget kunstigt System, man indfører i vor Lovgivning, da vi, naar Lovforslaget bliver til Lov, for Fremtiden faa 3 temmelig forskellige Slags Pengeanvisninger. Vi faa Veksler, dernæst de saakaldte Checks, og endelig de almindelige Pengeanvisninger, og Reglerne om disse 3 forskellige Slags Pengeanvisninger blive ikke lidt forskellige. Det vil for Fremtiden blive den lovlige Ordning, at naar man f. Eks. faar en som „Check“ betegnet Pengeanvisning, lad mig nævne: paa Rubin & Bing, og Firmaet tegner Accept paa en saadan Anvisning, er Accepten uden al juridisk Betydning. Hvis man derimod faar en lignende Pengeanvisning, men uden udtrykelig Benævnelse af Check, paa Skibsrederen og Grosserereren Alfred Christensen, og han tegner „accepteret“ eller „antaget“ paa Anvisningen, saa vil dette være fuldt juridisk forbindende for ham. Det maa utvivlsomt indrømmes, at der er noget villaarligt i denne Ordning. Man kan ligeledes tænke sig, at et Papir, der er udstedt i den Hensigt, at det skulde være en Check, og som har faaet en Paategning, der skulde udtrykke en Antagelse af Papiret, viser sig ikke at fyldestgøre de Betingelser, der i Lovforslagets § 1 opstilles for at kunne anerkende Dokumentet som et Checkpapir, og